

بسمه تعالی
نهضت آزادی ایران
تاسیس ۱۳۴۰

نامه به رئیس جمهور و پیشنهاد اقامه دعوی ایران در دادگاههای بین‌المللی
علیه فروشندگان سلاحهای شیمیایی به عراق

شماره: ۱۴۱۲

تاریخ: ۶۹/۸/۴

جناب آقای هاشمی رفسنجانی

ریاست محترم جمهوری اسلامی

متأسفیم که بار دیگر اظهارات نادرست و اتهامات ناروای جنابعالی ما را وادار کرده است که نه بخاطر خودمان بلکه بنا به وظیفه امر به معروف و نهی از منکر که اصل هشتم قانون اساسی آن را از وظائف ملت نسبت به دولت دانسته است و برای دفاع از حق آزادی ملت و خواسته‌های انقلاب و با امید اصلاح و اثر، زبان به اعتراض و نصیحت بگشائیم. امیر مومنان و امام بر حق اولمان فرموده است ظالم ظلم نکند و مظلوم قبول ظلم ننماید.

شما در مصاحبه مورخ ۱۵ یا ۱۷ مهرماه جاری با خبرنگار روزنامه فرانسوی لوموند درباره علت دستگیری امضاکنندگان نامه نودنفری اردیبهشت ماه گذشته فرموده‌اید «سیاست جمهوری اسلامی ایران این نیست که کسی را به خاطر اظهارنظر و مخالفت سیاسی تحت تعقیب قرار دهد. بیان مسائل گوناگون از تریبون مجلس شورای اسلامی به طور آزاد گواه بدین مدعا است. لکن در مورد لیبرالهائی که اخیراً دستگیر شده‌اند کسانی بوده‌اند که ماهیت جاسوسی پیدا کرده‌اند و از آمریکا دستور می‌گرفته‌اند و الا ما دلمان نمی‌خواست که آنها بازداشت شوند.»^۲

۱- مومنون ۱۱۵- آیا چنین تصور کرده‌اید که شما را بیهوده (و بی مسئولیت و وظیفه) خلق کرده‌ایم و نزد ما بر نمی‌گردید؟

∞- به نقل از روزنامه‌های اطلاعات و ابرار ۶۹/۷/۱۹

لازم است با اعتذار تمام متذکر شویم که هم اظهارنظر و قضاوتتان برخلاف حقیقت و قانون بوده است و هم ادعا و استدلالهایتان باعث سلب اعتبار و اعتماد از شما و دولت شده است.

اولاً در مقام ریاست جمهوری، به طور دسته جمعی به اشخاصی و به گونه‌ای نسبت جاسوسی داده‌اید که در هیچ دادگاه قانونی مورد رسیدگی و اثبات و محکومیت قرار نگرفته است و خود این اتهام از نظر فقه اسلامی و قانون اساسی و بر طبق اصول اخلاقی و حقوق بشر جرم محسوب می‌شود. مضافاً به اینکه دخالت رئیس قوه مجریه در قوه قضائیه بوده با اصل ۵۷ قانون اساسی مابینت آشکار دارد. حتی وزیر اطلاعاتتان که در مصاحبه تلویزیونی پنجم شهریور ماه گذشته خود را عامل این اقدام و بازداشتها دانسته است علت دستگیریها و اتهام آقایان دربند را چیزهای دیگری غیر از جاسوسی اعلام داشته است. ایشان یقیناً فکر کرده است که وصله جاسوسی به امثال صباغیان و اردلان و سحابی و سایرین نمی‌چسبد.

ثانیاً در استدلالها و توجیه عملتان، نشانه وجود آزادی در ایران را «بیان مسائل گوناگون از تریبون مجلس شورای اسلامی به طور آزاد» ذکر کرده‌اید. به خوبی می‌دانید که آنچه قانون اساسی و اعلامیه حقوق بشر و همه صاحب‌نظران غیروابسته، اتفاق کلمه دارند این است که غرض از آزادیهای سیاسی در هر کشور یا نظام جمهوری یا دموکراسی آزادی عقیده و بیان و قلم و اجتماعات برای عموم افراد ملت است، به ویژه برای احزاب مخالف دولت، نه آزادی نمایندگان موافق در مجلس. تازه مگر بارها جلوی سؤال و استیضاح بعضی از وکلا گرفته نشده و به فرموده خودتان «تشر» به آنها نکرده‌اند و برای نمایندگانی که «ناجور» حرف زده یا نوشته‌اند در دسرهای فراوان ایجاد نکرده‌اند و نمی‌کنند؟ علاوه بر این مگر خود انتخابات در امنیت و در شرایط منطبق با آزادی‌های مصرحه در قانون اساسی صورت می‌گیرد و فعالیت‌های قانونی افراد و جمعیتها و احزاب بدون محدودیت و ممنوعیت یا مزاحمت‌های شدید امکان‌پذیر بوده است و روزنامه و دفاتر و وسائل و اعضاء آنها در اشغال غیرقانونی و اشکالات گوناگون نیستند؟

جناب آقای رئیس جمهور

با شخص جنابعالی و به اخلاق و اعمالتان کاری نداریم. آنچه می‌دانیم و می‌گوئیم این است که مصاحبه و بیانات شما به هیچ وجه شایسته مسئولیت و مقامی که احراز کرده‌اید نبوده! فکر می‌کنیم رئیس جمهور یک کشور، آنهم رئیس جمهور برخاسته از یک انقلاب عمومی با شکوه اسلامی و در نظامی که داعیه احیا و اجرای «اسلامی ناب محمدی» و رهبری مسلمانان جهان را دارد و قصدش صدور انقلاب و نجات مستضعفین و محرومین دنیا است. اجازه ندارد که در گفتار و کردارهای خود پا از جاده حقیقت و عدالت و انسانیت بیرون بگذارد و اطاعت از قرآن و قانون بنماید، یا در خطبه نماز جمعه تعبیر و توهینهای جاهلانه به کار برده امر به معروف کنندگان به خود را «اراذل و اوباش» بنامد!

مگر رئیس جمهور در نظام اسلامی مافوق قانون و قرآن و معاف از حرمت و حدود است؟

مگر رئیس جمهور نباید با احتراز از کذب و کینه آبروی اسلام و ایران و انقلاب را حفظ کند؟

مگر افکار عمومی دنیا و مخصوصاً روزنامه‌ای که با آن مصاحبه کرده‌اید بی‌اطلاع از فقدان آزادی و

عدم حاکمیت قانون در ایران هستند و به اظهارات و استدلال شما نخندیده‌اند؟

غیر از افکار عمومی دنیا آیا در خود ایران اکثریت ملت آگاه از قضایا نیستند و قضاوت نمی‌کنند؟

بالای همه اینها آیا خداوند علی عظیم، حاضر و ناظر بر همه چیز نیست؟

*

افسوس که دادگستری ما دادگستری مستقل و متعهدی نیست که تجاوزگران به حقوق مردم و به

قانون را در هر مقام که هستند مورد بازخواست و بازداشت قرار دهد.

در هر حال ما مثل همیشه تبعیت و تمنا و توکل به درگاه خدا داریم و مایوس از مشیت و رحمت او

و از بیدار شدن وجدان شما نموده امیدواریم این دفاع و تذکرها موثر و مقبول واقع گردد.

تهران اول آبان ماه ۱۳۶۹

نهضت آزادی ایران